

VAI MĒS, VECĀKI, ESAM ATBILDĪGI PAR VISU BĒRNA DZĪVĒ NOTIEKOŠO?

Ir desmitiem veidu, kā mūs māca kļūt par labākiem vecākiem un audzināt bērnus pareizi. Mēs nemitīgi salīdzinām sevi ar citiem, saņemam daudz vērtējumu un nosodījuma no apkārtējiem, kā rezultātā jūtamies apjukusi, jo vienas pareizās atbildes nav. Tāpēc nereti speciālisti iesaka ieklausīties savā iekšējā balsī un izjūtās - kas mūsu bērnam būtu vislabākais un piemērotākais, jo tieši mēs, vecāki, pieņemam lēmumus, kas būtiski ietekmē bērnu dzīvi. Tādēļ jo īpaši svarīgi ir atrast mirkli, lai sadzirdētu un saprastu mūsu pašu domas. Viena no svarīgākajām prasmēm, kas palīdz pieņemt lēmumus, ir atbildības izprašana. Vai mēs, vecāki, esam atbildīgi par visu bērna dzīvē notiekošo?

TAS, PAR KO MĒS NEVARAM BŪT ATBILDĪGI:

1. Ka bērns ir priecīgs un laimīgs visu laiku. Protams, ikviens no mums cenšas sagādāt prieku bērnam un padarīt viņu laimīgu, bet mēs arī apzināmies, ka dzīvē būs daudz sarežģītu un ne tik priecīgu brīžu, ko mūsu bērns piedzīvos. Bērns kļūst dusmīgs un nikns, kad izvirzām noteikumus un nosakām robežas, liekam izjust viņa uzvedības sekas utt. Ja audzinām bērnu atbildīgi, ne vienmēr pieņemam lēmumus, kas viņam patīk.
2. Ka saņemsim apkārtējo atbalstu un piekrišanu visos mūsu pieņemtajos lēmumos. Jebkuram ir svarīgs citu pieaugušo atbalsts, tomēr bērna audzināšana ir ļoti individuāla ģimenes lieta. Tā nedrīkst būt tiekšanās uz populārāko viedokli un piemērošanās tam.
3. Ka spēsim kontrolēt bērna dzīvi. Ikvienam no mums ir savas domas, vēlmes un idejas. Mēs nevaram kontrolēt sava bērna dzīvi, bet varam ietekmēt to, izstrādājot noteikumus, nosakot robežas, liekot izjust sekas un mācot dzīvi.
4. Ka vienmēr visu izdarīsim un lēmumus pieņemsim bērna vietā. Ir svarīgi ļaut bērnam cīnīties, ļaut mācīties izdarīt to, kas viņam ir pa spēkam, ļaut mācīties gūt pašam savu pieredzi.
5. Ka vienmēr spēsim būt supermammās un supertēti. Mums nav jāspēj visu izdarīt perfekti, svarīgi ir nozīmīgie mērķi un mazie darbiņi, ko paveicam ik dienas.

TAS, PAR KO MĒS ESAM ATBILDĪGI:

1. Ka pieņemam sarežģītus un reizēm nepopulārus lēmumus bērna interesēs. Ne vienmēr mūsu pieņemtie lēmumi ir sīki un detalizēti jāapspriež ar bērnu. Piemēram, "tas NAV DROŠI" ir pietiekams skaidrojums, kāpēc aizliedzam bērnam lēkt no trampļīna.
  2. Ka mācām bērnu būt patstāvīgam. Tā ir mūsu, vecāku, atbildība - mācīt bērnam viņa vecumam atbilstošās prasmes, lai viņš spētu attīstīties un kļūtu patstāvīgs.
  3. Ka audzinām bērnu saprātīgi un atbildīgi. Tas nozīmē - nosakot robežas, mācot noteikumus, ieklausoties vienam otrā, pavadot laiku kopā.
  4. Ka pārvaram dzīves līkločus. Mēs visi zinām, ka dzīve sagādā gan vieglus, gan grūtus brīžus un reizēm tā sagriežas kājām gaisā. Pieaugušo atbildība ir pārvarēt savas grūtības. Bet arī bērna dzīve met līkločus, un arī bērns nonāk sarežģītās situācijās. Dzīvē tā notiek. Ir svarīgi palīdzēt bērnam meklēt pozitīvu veidu, kā pārvarēt grūtības. Mūsu, vecāku, atbildība ir iemācīt bērnam risināt problēmas un pārvarēt grūtības.
  5. Ka sava bērna labā darām vislabāko. Nereti mums nākas balansēt uz naža asmens, cenšoties saprast, kad darām par daudz un kad - par maz. Laikam jau svarīgākais ir atcerēties, ka mūsu bērns ir izvēlējis mūs par saviem vecākiem, jo viņam esam vislabākā mamma un vislabākais tētis.
- Tāpēc klausīsim savu sirds balsi un necentīsimies būt tie, kas mēs neesam - jo patiesībā bērni no mums negaida neko pārdabisku.